

Spørgsmål 12.

„Vil ministeren tilstille udvalget den af justitsministeriets lovkontor udarbejdede redegørelse vedrørende bestemmelse overensstemmelse med grundlovens § 73?“

Svar:

Der henvises til vedlagte notat samt til besvarelsen af spørgsmål 11.

Notat om forslaget til ændret affattelse af § 67 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Det foreliggende forslag om ændret affattelse af boligreguleringslovens § 67 a kan give anledning til overvejelser om forholdet til bestemmelsen i grundlovens § 73 på to punkter:

1. Den nye bestemmelse i § 67 a indebærer efter sit umiddelbare indhold alene en *begrænsning i ejerens faktiske dispositionsret over sin ejerlejlighed*: Ejeren af en ejerlejlighed, der omfattes af bestemmelsen, kan efter den 1. januar 1972 ikke i tilfælde af ledighed selv overtage benyttelsen af lejligheden, medmindre han opnår kommunalbestyrelsens samtykke hertil.

Den nævnte begrænsning gælder ikke for ejere, der under iagttagelse af gældende bestemmelser når at flytte ind i deres ejerlejlighed inden lovens ikrafttræden, den 1. januar 1972. I forhold til disse opstår der altså intet problem i forhold til grundlovens § 73. Og personer, der først efter lovforslagets fremsættelse den 3. november 1971, har erhvervet en ejerlejlighed, vil ikke kunne gøre gældende, at bestemmelsen i § 67 a indeholder et indgreb i „velerhvervede rettigheder“, som nyder beskyttelse efter grundlovens § 73.

Vurderingen af den nye § 67 a i forhold til grundlovens § 73 kan derfor begrænses til de personer, der allerede før lovforslagets fremsættelse, den 3. november 1971, havde erhvervet en ejerlejlighed.

For en del af disse personer gælder, at den udsigt de pågældende efter de hidtil gældende regler har haft til selv at kunne overtage lejligheden til beboelse, må siges at have opnået en sådan aktualitet, at den efter justitsministeriets opfattelse må anses som en ret, der må antages at nyde beskyt-

telse efter grundlovens § 73. Dette gælder således i hvert fald for den, der før 3. november 1971 har erhvervet en ejerlejlighed, og som på tidspunktet for erhvervelsen havde sikkerhed for at kunne flytte ind i lejligheden til en bestemt angiven dato, der ligger efter den 1. januar 1972, f. eks. fordi det hidtidige lejemål allerede var opsagt til f. eks. 1. april 1972.

På grundlag af bemærkningerne til forslaget om en ændret affattelse af § 67 a må det antages, at der altid vil blive meddelt dispensation i sådanne tilfælde. Hvis en kommunalbestyrelse imidlertid ikke imødekommer en sådan erhververs ansøgning om dispensation, kan det efter justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at den pågældende ville kunne få medhold i, at afslaget i forhold til ham betegner et sådant indgreb i hans rettigheder, at han må have krav på erstatning efter grundlovens § 73.

Som allerede fremhævet må det anses for forudsat i bemærkningerne til lovforslaget, at en sådan situation ikke vil komme til at foreligge.

Man skal endvidere pege på, at det efter formuleringen af den nye § 67 a kan forekomme tvivlsomt, om bestemmelsen overhovedet finder anvendelse på den, der har erhvervet en ejerlejlighed før den 3. november 1971. Hvis det ikke har været tanken at lade bestemmelsen omfatte også disse erhververe, vil det formentlig være hensigtsmæssigt at søge dette præciseret ved indsættelse af en udtrykkelig bestemmelse herom. En sådan bestemmelse, der burde placeres som et nyt stykke i ikrafttrædelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2, kunne eventuelt affattes således: